

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1323/2025
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Срећка Халиловића и др, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Александра Веселиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К бр.738/22 од 16.04.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.892/24 од 29.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 05. новембра 2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срећка Халиловића – адвоката Александра Веселиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К бр.738/22 од 16.04.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.892/24 од 29.08.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Панчеву К бр.738/22 од 16.04.2024. године окривљени Срећко Халиловић је, поред осталих окривљених, оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које је дело је осуђен на казну затвора у трајању од пет година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 12.09.2012. године до 08.03.2013. и од 20.03.2023. године до 16.04.2024. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан, заједно са осталим окривљенима, да оштећеном АА солидарно врати износ од 3.689.057,00 динара, у року од једне године од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

На основу члана 264. став 4. и члана 265. ЗКП, окривљени су ослобођени дужности надокнаде трошкова кривичног поступка и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.892/24 од 29.08.2024. године, поред осталог, усвајањем жалбе браниоца окривљеног Срећка Халиловића – адвоката Александра Веселиновића, пресуда Основног суда у Панчеву К бр.738/22 од 16.04.2024. године преиначена је само у погледу одлуке о казни, тако што је окривљени Срећко Халиловић због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика осуђен на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 12.09.2012. до 08.03.2013. године и од 20.03.2023. до 16.04.2024. године, док је иста жалба у преосталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Срећка Халиловића – адвокат Александар Веселиновић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Срећка Халиловића – адвокат Александар Веселиновић, у уводу захтева за заштиту законитости, као разлог подношења, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, не наводећи конкретно о којој повреди закона се ради, а у образложењу, с тим у вези, наводи да је окривљени осуђен без постојања релевантних материјалних доказа и да су нижестепене одлуке донете на основу признања окривљеног, и поред тога што од окривљеног нису одузети предмети који би указивали да је извршио кривично дело, нити су пронађени његови трагови. Изложеним наводима, по оцени овога суда, бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно повреду члана 440. ЗКП. Поред тога, бранилац у образложењу захтева указује и на повреду члана 88. ЗКП.

Како, наведене повреде –повреда члана 440. ЗКП и члана 88. ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог

ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић